

ПРОЕКТНИЙ ОФІС ЯК ЗАСІБ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ

Н. А. Куликова, к. е. н., доцент

І. М. Разінков, студент

Донбаський державний технічний університет, м. Лисичанськ

Під впливом світової фінансово-економічної кризи та загострення соціально-економічної і політичної ситуації в Україні відбулося значне скорочення обсягів реальних інвестицій у перерахунку на доларовий еквівалент практично на всіх підприємствах.

Подальший розвиток технічно і технологічно відсталих підприємств та об'єктивна необхідність підвищення їх інноваційної складової вимагають від суб'єктів господарювання прийняття істотних інвестиційних рішень, забезпечених не тільки власними коштами підприємства, а й здебільшого залученням зовнішніх інвестиційних ресурсів.

Для прозорості та ефективності управління процесом залучення інвестицій корисним буде застосування новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, мережі Internet для привабливості інвесторів до реалізації інвестиційних проектів через створення на підприємствах країни проектного офісу. Саме використання віртуального середовища виступає в якості сучасного засобу інтенсифікації трансферу знань. Завдяки вільному доступу до каналів комунікації, можливості передачі великих обсягів інформації, роботі в режимі он-лайн, постійному характеру віртуальної взаємодії, на основі інформаційно-комунікаційних технологій формується незалежний від фізичного розташування суб'єктів, простір обміну знаннями. Це можливо за умов розвитку віртуалізації економіки в Україні та її інтеграції до глобальної світової економічної системи, коли вітчизняні та іноземні інвестори мають рівний та прозорий доступ до інформаційних баз, де підприємства пропонують їм прийняти участь у різноманітних прибуткових інвестиційних проектах.

Розглянемо поняття та механізм створення на базі діючого центру інвестицій проектного офісу, який дозволить більш якісно і прозоро управляти інвестиційною діяльністю підприємств. Так Н. Kerzner розглядає проектний офіс як структуру для збереження інтелектуального капіталу, пов'язаного з управлінням проектами та для стратегічного планування підприємства [1].

И. Мазур визначає проектний офіс як специфічну інфраструктуру, що забезпечує ефективну реалізацію проекту (або портфеля проектів) в рамках

системи комп'ютерних, комунікаційних і інформаційних технологій та відпрацьованих стандартів здійснення діяльності та комунікацій. Він об'єднує професійний штат (менеджера офісу, координаторів проектів, аналітиків з підготовки та просування проектів, адміністратора інформаційної системи, фінансового менеджера, адміністративного координатора, менеджерів з моніторингу проектів, координатора змін в проектах, ризик-менеджера), оснащений необхідними програмними і технічними системами [2, с. 203].

Функціонування проектного офісу на підприємстві може бути здійснено на принципах краудсорсингу, який передбачає передачу окремих виробничих функцій невизначеному колу осіб, що об'єднані віртуальним середовищем на підставі публічної оферти, не потребуючи укладення трудового договору. Краудсорсинг дозволяє агрегувати інформацію, досвід, думки, прогнози, уподобання й оцінки, та на цій основі продукувати нові ідеї і приймати управлінські рішення [3, с. 166-171].

Застосування проектного офісу забезпечує необхідну інформаційно-програмну підтримку для ефективного втілення інвестиційних проектів. Команда проектного офісу підготує згідно інвестиційній програмі підприємства паспорта інвестиційних проектів, розташовує на інформаційних базах всю необхідну інформацію щодо їх реалізації та ефективності вкладення у них інвестицій і виконує пошук інвесторів на взаємовигідних умовах.

Розглянемо, як працює цей механізм. Спочатку інформація о проектах розміщується на спеціальних інформаційних базах, де використовується сервіс «Пошук інвестора», призначений для підприємців та менеджерів компаній, бажаних залучитися фінансуванням від фондів Private Equity та венчурного фінансування, стратегічних покупців і приватних інвесторів. Спеціалісти проектного офісу підприємства направляють необхідну інформацію о бажаних інвестиційних проектах на інформаційний сайт, наприклад сайт PREQVECA, який працює в мережі Internet і є професійним інформаційним проектом в промисловості фондів прямих інвестицій. Інформація о проектах розміщується у Базі проектів, до якої мають доступ велика кількість менеджерів фондів, інвестиційних банків, консалтингових фірм, стратегічних та приватних інвесторів. Потім працівники сайту відсилають інформацію о нових проектах інвесторам, що приймають участь в проекті сайту. Ця відсилка забезпечить максимальну увагу громади інвесторів до розгляду проектів підприємства, які потребують інвестування.

Таким чином, запровадження розглянутих вище заходів сприятимуть збільшенню відкритості та прозорості у прийнятті правильних управлінських рішень щодо питань інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств, їх власників та інвесторів. Тому слід зауважити, що майбутнє, у процесі залучення інвестицій через поєднання інвесторів, власників та підприємств, за такими новітніми технологіями.

Список використаних джерел

1. Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling / Harold Kerzner. Wiley, 2006, 1040 p.
2. Мазур И. И. Управление проектами: справочн. пособ. / И.И. Мазур, В.Д. Шапиро и др. – М.: Высшая школа, 2001. – 875 с.
3. Бавико О.Є. Віртуальні механізми координації діяльності суб'єктів регіонального економічного простору / О.Є.Бавико // Іноваційна економіка.-2013. – № 3 (41). – С. 166-171.

ЕКОНОМІЧНІ ІНТЕРЕСИ КРАЇН ЗАХОДУ СФОРМОВАНІ В ТЕОРІЇ «ЗОЛОТОГО МІЛЬЯРДА»

А.О. Женуки, студент
К. А. Мартиненко, студент
Черепанова Н.О, старший викладач
Одеський національний політехнічний університет

Термін золотий мільярд – утворився як синтез двох великих ідей сучасної західної культури, які приймають саме різне обличчя – від квазінаукових до суто ідеологічних і навіть містичних, релігійних. Одна ідея – уявлення про Золотий вік прогресу і благоденства. Інша – песимістичне визнання обмеженості ресурсів Землі і неможливості поширення цього благоденства на все нинішнє населення планети. Спочатку цей термін використовувався в дискусіях про екологію, макроекономіку, демографії та міграційної політики. Інший раз виникали публікації, в яких висвітлювалися питання про розміри допомоги слаборозвиненим країнам. Але прикладні міркування мало кого цікавили. Умами